

Kao dijete ozlijedio se u igri ručnom granatom, kroz život često i dugo pobolijevao, o čemu je ostavio dojmljivih poetskih svjedočenja. Njegovi stihovi uklesani su na postolje šandarca (jarbola) na → PJACI: "Ne treba nikamo ići / nigdje drugdje tražiti / što jest i tu je". Kao utjeha Splančanima koji su sanjali daleka prostranstva, a do vijeka ostali u katastarskim granicama grada.

MARTINAC, Ivan (1938.–2005.) – filmski umjetnik posebna kova, jedna od perjanica hrvatskog eksperimentalnog filma. Obrazovanjem inženjer arhitekture, objavio je dvanaest knjiga, od čega su njih osam – zbirke poezije, a nijedna o arhitekturi. U Splitu, koji se nije proslavio po tišini i šutljivosti, uvijek je bio jedan od najglasnijih (su)govornika. Kolege i prijatelje znao je dovoditi do ludila beskrajnim tiradama o tome kako je filmu dovoljna redateljeva ideja, a ne neki tamo scenarij. Kao redatelj desetaka kratkih eksperimentalnih filmova i jednoga dugometražnog (*Kuća na pijesku*) pokazao se autorom sklonim naglašenoj, šutljivoj meditativnosti i strukturalizmu namijenjenom isključivo sličnim zanesenjacima. Mnogi ga pamte i kao pasioniranog astrologa i šahista.

MARULIĆ, Marko (1450.–1524.) – službeno, otac hrvatske književnosti (identitet majke istoj nikada nije ustanovljen), rodio se u plemićkoj obitelji Marulić koja se od 1436. nazivala i Pecenić ili

Pečenić. Njegovi mladenački dani još su obavijeni velom tajne: po jednima, vodio je raskalašen život, drugi pak tvrde kako je oduvijek živio u isposništvu. Nigdje mu nije zabilježen ni vjerodostojan likovni portret, tako da se suvremeni prikazivači Marulićeva lika vode uglavnom jedino imaginacijom → Ivana MEŠTROVIĆA, koji mu je izradio prvi figurativni spomenik, gotovo pola tisućljeća nakon smrti. Bavio se odvjetništvom i obavljao razne gradske dužnosti. Njegovi duhovni i moralistički spisi na latinskome jeziku bili su pravi europski *bestselleri* toga vremena, doživjeli su brojna izdanja i prijevode. *Psichologia de ratione animae humanae* (*Psihologija o temelju ljudske duše*) djelo je koje, nažalost, nije sačuvano, poznat nam je samo naslov toga spisa i to iz Marulićeva životopisa što ga je izradio Frano Božičević Natalis. No, zanimljivo je da se radi o prvom spomenu termina *psihologija* u književnim izvorima, čak šezdesetak godina prije njemačkog filozofa Rudolfa Gockela koji se obično ističe kao tvorac toga pojma. Svojim djelima na splitskoj čakavici Marulić je udario temelje hrvatskoj književnosti, a s obzirom na aktualno stanje domovinske pismenosti, svi mi, njegovi potomci, trebali bismo združeno zapjevati: "Oprosti nam, pape..."

MARULIĆEVI DANI – kazališna i književno-znanstvena manifestacija utemeljena 1991. Svake godine okuplja ponajbolje predstave nastale po